

РЕШЕНИЕ

№ 1883

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 20.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12272** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197, ал. 2 от Данъчно– осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД [населено място], срещу решение № ПО – 125/13.12.2023г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 232225-023-0003204/24.11.2023г. издадено от главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С..

В жалбата се сочи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, с позоваване на нормата на чл.195 от ДОПК, че липсват подлежащи на обезпечение и изискуеми публични вземания, че липсва акт, установяващ публични задължения на дружеството, както и факти, които да установяват възникнала обезпечителна нужда. Развити са съображения, че в постановленето за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) не се съдържат обстоятелства, от които да се установи, че е налице обезпечителна нужда или съществува възможност да се осуети или затрудни събирането на публични задължения. Поддържа се, че не е извършена преценка дали наложеното обезпечение не води до значителни затруднения за длъжника, както и че неправилно е определена стойността на запорираните 10 бр.МПС – по балансовата им стойност, без да са изготвени пазарни оценки за стойността на автомобилите или да е установена застрахователната им стойност, поради което не е спазена последователността за определяне на стойността на МПС, посочена в чл.195 ал.6 т.1 от ДОПК. Жалбоподателят твърди и, че е нарушен

чл.195 ал.7 от ДОПК, тъй като наложеното обезпечение не съответства на публичното вземане. Поддържа, че размера на задълженията е формално посочен, без да е ясен вида на публичните задължения. В заключение развива доводи и, че ПНПОМ е издадено, без да е налице мотивирано искане на публичния изпълнител, т.е. в нарушение на чл.121 ал.1 от ДОПК, което е довело и до немотивираност и на самото ПНПОМ. Моли съда за отмяна на оспореното решение и на оспореното ПНПОМ.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Ц., който поддържа жалбата. В позиция по същество моли за отмяна на решението на Директора на ТД на НАП – С. и на ПНПОМ, като акцентира върху недоказана обезпечителна нужда, неправилно определена стойност на запорираниите МПС и неправилно определена стойност на притежаваните от дружеството движимо и недвижимо имущество. Претендира разноски в размер на платената държавна такса.

Ответникът - директорът на ТД на НАП С. в съдебно заседание се представлява се от юрк. Р., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител за участие в производството. Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22222523005913-020-001/10.10.2023 г.на „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД [населено място] е възложена ревизия, за установяване на задълженията за ДДС за периода 01.12.2017г. до 31.08.2023г. и за корпоративен данък за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2022 г. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на 17.10.2023г.

С Искане № Р-22222523005913-039-001/22.11.2023г. ръководителят на ревизията е поискал от публичния изпълнител в дирекция „Събиране“в ТД на НАП С., офис „Средни данъкоплатци и осигурители“, да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на действия и сделки с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Искането е обосновано с очакван размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени и подлежат на внасяне с ревизионния акт за корпоративен данък в размер на 320 905 лв. главница и 66 670,90 лв лихва към 22.11.2023г. и за ДДС в размер на 1 095 426,25 лв. главница и 227 684,67 лв. лихва към 22.11.2023г.

На 24.11.2023 г., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С232225-023-0003204/24.11.2023 г., за обезпечаване на бъдещо публично вземане в предполагаем размер на 1 710 586,76 лв. в това число главница и лихви, с налагане на запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в Обединена българска банка, „Уникредит Булбанк“ АД, Ю. БЪЛГАРИЯ АД, ОБЩИНСКА БАНКА АД и ТБ А. БЪЛГАРИЯ АД , във всяка от банките в размер на 1 597 321,76 лв., както и запор върху МПС, както следва:

- запор върху товарен автомобил марка I., модел СТРАЛИС с рег. [рег.номер на МПС] , рама №WJME2NTN404375388, двигател №145382, с година на производство 2010 г. и балансова стойност 20 250, 00 лв;

- запор върху товарен автомобил марка М., модел А., рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB9702251K598967, двигател №90691000210108, година на производство 2001 г. с балансова стойност 13650, 00 лв.;
- запор върху товарен автомобил марка М., модел 3717, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB6760431K181568, двигател №35790210413219, година на производство 1996 г., с балансова стойност 8137, 50 лв.;
- запор върху специализирана машина марка М., модел 12.185 ЛЛЦ, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WMAL70ZZZ3Y114074, двигател №0550313562P2B1, година на производство 2003 г., с балансова стойност 5225, 00 лв.;
- запор върху специализирана машина марка S., модел Ц., рег. [рег.номер на МПС] , рама №XLER4X20005239327, двигател №2620511, година на производство 2010 г., с балансова стойност 21 270, 00 лв.;
- запор върху товарен автомобил марка М., модел С. 311 ЦЦИ, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB9036221R603330, двигател №61198150853812, година на производство 2004 г., с балансова стойност 7043, 75 лв.;
- запор върху специализирана машина марка М., модел А. 1844 ЛС, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB9300322L314501, двигател №54197600586879, година на производство 2008 г., с балансова стойност 19500, 00 лв.;
- запор върху лек автомобил марка F., модел ДУКАТО, рег. [рег.номер на МПС] , рама №ZFA25000001449920, двигател №0791601, година на производство 2008 г., с балансова стойност 2 170, 00 лв.;
- запор върху лек автомобил марка М., модел В. 111 ЦЦИ, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDF63970513220961, двигател № 64698250211598, година на производство 2006 г., с балансова стойност 581, 25 лв.;
- запор върху специализирана машина марка М., модел А. 2628, рег. [рег.номер на МПС] , рама №WDB9506051L102785, двигател №90692600548557, година на производство 2006 г., с балансова стойност 15 437, 50 лв.;

В отговор на запорно съобщение с изх. №С230022-003-0074496/24.11.2023 г. до „Уникредит Булбанк“ АД е получено потвърждение от страна на банката за налагане на запор по сметката и е посочено, че по същата има и други наложени запори - 3 бр., от частни съдебни изпълнители.

От страна на „Общинска банка“ АД, е изпратен отговор на 08.12.2023 г. на запорното съобщение с изх. №С230022-003-0074497/24.11.2023 г., в който е посочено, че запорът по сметките на длъжника е наложен, но по тях липсват достатъчно средства за обезпечаване на запора.

Столична дирекция на вътрешните работи е уведомила, че запора върху горепосочените 10 бр. МПС е наложен на 27.11.2023г.

ПНОМ е връчено на дружеството на 28.11.2023г. и обжалвано по административен ред с жалба с вх. № 2553-03-629/05.12.2023 г. С Решение № ПО-125/13.12.2023 г. на директора на ТД на НАП-С. жалбата е оставена без уважение.

Решението на директора на ТД на НАП С. е връчено на „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД [населено място] на 18.12.2023г., като жалбата срещу него е подадена чрез системата за сигурно електронно връчване на 21.12.2023г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 от ДОПК, с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК, съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Съгласно чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако: а) длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; б) не съществува изпълнително основание; или в) не са спазени изискванията за налагане предварителните обезпечителни мерки по чл.121, ал.2 и чл.195, ал.5 ДОПК.

Първото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото от жалбоподателя са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ изх. № С230022-023-0001931/17.07.2023 г. запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки на длъжна в посочените по-горе банки (доставчици на платежни услуги) и запор върху 10 бр.МПС.

Следващото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в настоящия случай не е приложимо. Касае се за предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. За налагането им изпълнително основание по чл. 209, ал. 2, т. 1–8 ДОПК не се изисква и затова липсата му не обуславя отмяната им. Общото правило по чл. 195, ал. 1 ДОПК, че подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания, важи за окончателните обезпечителни мерки, които се налагат въз основа влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение акт за установяване на публично вземане, който представлява изпълнително основание по чл.165 ДОПК. Това общо правило се дерогира от специалната разпоредба на чл.121, ал.1, пр.1 ДОПК, която изрично позволява предварителни обезпечителни мерки да се налагат в хода на ревизията, за подлежащите на установяване задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, преди ревизионен акт за тях да е издаден като изпълнителен титул.

Спорно се явява третото отменително основание по чл.197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали предварителните обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл.121, ал.1 ДОПК.

Съдът намира че в съответствие с изискването на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършваната на „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД ревизия въз основа на мотивирано искане на органите по приходите (ръководителя на ревизията) с № Р-22222523005913-039-001/22.11.2023г. до публичния изпълнител. В искането е посочен предполагаем размер на задълженията за ДДС и на задълженията за корпоративен данък. Сбора от същите (главница и лихви към 22.11.2023г.) възлиза на 1 710 586,82 лв.. Посочено е, че при извършени насрещни проверки на две общини е установено, че ревизираното дружество е издало фактури към общините във връзка с изпълнение на обществени поръчки, които фактури не са отразени в дневниците му за продажби. При проверка на декларираниите доставки на СМР и на материали към ревизираното дружество, в резултат на извършени насрещни проверки на четири доставчика на „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е констатирано, че тези доставчици имат задължения в особено големи размери, не са открити на декларираниите адреси и не притежават материално-техническа възможност за извършване на доставките към ревизираното дружество. При ревизията, от страна на ревизираното дружество са представени декларации по образец за липса на недвижими имоти, справка за притежавани МПС, справка за налични машини и оборудване по балансова стойност, справка с която са декларирани липса на вземания от трети лица. Във връзка с данните в последната посочена справка, съдът отбелязва, че доводите в позицията по същество на пълномощника на жалбоподателя за наличието на вземания на дружеството по договори за обществени поръчки на стойност няколко милиона лева, не са доказани. Вярно е, че при запора върху МПС, собственост на дружеството, стойността на същите не е определена по застрахователната им или по пазарната им стойност, в съответствие с нормата на чл.195 ал.6 т.1 от ДОПК в приложимата редакция (Изм. - ДВ, бр. 66 от 2023 г., в сила от 05.08.2023 г.), а по балансова стойност. В тежест на жалбоподателя е да представи необходимите доказателства, за установяване на различна от балансовата стойност на притежаваните от него МПС (застрахователна или пазарна), вкл. и с оглед доводите за несъразмерност на обезпечението. Такива доказателства не се съдържат по преписката и не са представени в хода на съдебното производство.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен му от органа по приходите, предвид и липсата на притежавани недвижими имоти, съобразно декларираната от ревизираното дружество информация, публичният изпълнител е постановил спорната обезпечителна мярка.

Наложеният запор върху наличните и постъпващи суми в доставчици на платежни услуги за сумата от 1 597 321,76 лв. както и запор върху 10 бр. МПС с обща балансова стойност 113 265 лв., напълно съответства на предполагаемия размер на публичните вземания 1 710 586,82 лв.

Съгласно чл. 121 ал.1 от ДОПК, органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагане на предварителни обезпечителни мерки. Противно на

доводите в жалбата съдът приема, че органът по приходите е мотивирал в достатъчна степен искането си за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като е изложил конкретни факти и обстоятелства, установени в хода на ревизията и е съобразил, че „Галчев инженеринг“ ООД не притежава недвижимо имущество на територията на страната, притежава регистрирани МПС, но доколкото МПС представляват амортизируем актив, а две от банките в отговор на запорните съобщения са посочили недостатъчна наличност по сметките и наложени още 3 бр. запори от частни съдебни изпълнители, обоснован се явява извода в постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, че събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изложеното сочи, че в случая са налице основанията на чл. 121 ал. 1 от ДОПК.

Съдът намира за неоснователни и доводите на жалбоподателя във връзка с това, че не е съществувало основание за налагане на ПНОМ, тъй като не са налице установени и изискуеми задължения. Дали предполагаемите задължения са законосъобразно установявани в размера и основанието, сочени от ревизиращите органи, не е предмет на преценка при налагане на ПОМ от публичния изпълнител. При налагане на обезпечителните мерки публичният изпълнител не преценява по същество мотивите на ревизиращия орган относно основанието и предполагаемия размер на задълженията. В случая преценката за законосъобразност на установяваните задължения по ЗКПО и за ДДС е въпрос, който ще се реши в производството по обжалване на РА, ако такъв бъде издаден. Ето защо преценката за условията да се предприеме предварително обезпечение в хода на ревизия, не включва преценка за законосъобразно определяне на обезпечаваното задължение, а само неговото обосновано предполагагане като основание и размер, който е посочен конкретно в ПНПОМ, и неговото съответствие на обезпечителната нужда. Видно от установеното по делото, предположението на ревизиращия орган в искането му е било обосновано с първоначалните данни на ревизията и в този смисъл, към момента на отправянето му до публичния изпълнител, съответно издаването на ПНПОМ, това искане е мотивирано и изпълва предпоставката на чл.121, ал.1 от ДОПК към предварителното обезпечаване на задължения в хода на ревизия.

Предвид горното, неоснователни са доводите в жалбата, че ПНПОМ и потвърждаващото го решение са немотивирани и необосновани с оглед това как са формирани предполагаемите задължения по основание и размер. По повод възражението на жалбоподателя, че са представени всички изискани документи, поискани му при ревизията в отговор на ИПДПОЗЛ и от тях се установявало, че дружеството в ревизиращия период винаги е реализирало печалба, като наличните кативи значително превишават задълженията, съдът отбелязва, че последното е въпрос,

който ще се реши при издаване на РД и РА и евентуално при обжалването на РА, а преценката за законосъобразно формиране на предполагаемите задължения въз основа на доказателствата от ревизията, не е преценка на публичния изпълнител при налагане на ПОМ, а на ревизиращия екип, на решаващия орган, на съда при обжалване на акта, приключващ ревизията. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорената обезпечителна мярка, като наложеният заповор върху наличните и постъпващи суми по банковата сметка на дружеството в пет търговски банки и заповор върху 10 МПС, съответства на предполагаемия размер на бъдещите публични задължения.

Наличните по делото доказателства потвърждават, че е спазена предвидената от чл. 121, ал.1 от ДОПК цел – да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изпълнението на едно публично задължение ще е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или вследствие на отчуждаване, не разполага с такова. Изпълнението на публичното задължение ще е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът им или правното им положение е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване. Констатацията дали жалбоподателят има активи и имущество, които да покрият задълженията в пълния им предполагаем размер подлежи на оборване в производство по чл.199 и чл.208 от ДОПК, като в настоящото производство не се представиха доказателства, че дружеството разполага с активи и имущество, които да обезпечат предполагаемото задължение вместо банковите му сметки и наличните МПС, заповорът на които е наложен като единствено възможно обезпечение в хода на ревизията.

Наложениите обезпечителни мерки не водят и до възпрепятстване сериозно на дейността на ревизираното лице. Съдът, намира че вида и размера на наложените обезпечителни мерки не води до сериозно препятстване на дейността на ревизираното дружество, при липсата на доказване на обратното по делото и наличието на правна възможност за

разрешаване на неотложни плащания. На основание чл. 229, ал. 1 от ДОПК дружеството може да поиска от публичния изпълнител част от постъпилите или постъпващите суми по сметка на длъжника да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му и по този начин да се постигне целеният от обезпечението ефект, без да се препятства и/или спира дейността на дружеството.

С оглед изложените съображения съдът намира, че наложените с процесното ПНПОМ и потвърдени с решението на директора на ТД на НАП-С. предварителни обезпечителни мерки са законосъобразни, поради което жалбата срещу тях следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, с оглед направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, съдът присъжда такова на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК в размер от 200 лв. съгласно чл.10, т.4 във връзка с §1 от ДР на Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК и чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, бб състав

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД [населено място], срещу решение № ПО – 125/13.12.2023г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С 232225-023-0003204/24.11.2023г. издадено от главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА „ГАЛЧЕВ ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД [населено място], с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП - С. 200 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, съгласно чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: